



# Slovenski PIONIR

ZA SVOJE NAJMLAJŠE IZDAJA ZVEZA SLOVENSKE MLADINE

December 1943.

Leto I., št. 3.

Cena 1.— Lira

## Bratje z juga nas pozdravljajo

Tudi na Hrvaškem imajo pionirji svoj list, ki piše o življenju, delu in o borbi naših najmlajših bratcev z juga. Našnjič pa so napisali v svojega Pionirja par besed o slovenskem pionirju golobčku, ki je bil partizanski kurir. In poslušajte, kaj se se pripomnili "Tudi mi ljubimo naše slovenske golobčke, naše bratce in sestrice, slovenske pionirje. Za to, ker jih ljubimo, tudi pišemo o njih. Sedaj jim ne moremo poslati nič drugega kot samo naše borbene pozdrave, kmalu pa se bomo z njimi videli. Takrat se bomo objeli in pripovedovali jim bomo o naši težki borbi. Naj žive naši tovariši, slovenski pionirji!" Takole so napisali o nas. Veseli smo, da smo se zdaj še bolj spoznali, njihovi pozdravi so nam dobrodošli. In tudi mi jim pošljemo tisoč in tisoč pozdravov nazaj! Prav tako kot oni si tudi mi želimo, da bi se kmalu, kmalu videli v naši osvobodjeni domovini. Vemo, da nas od svobode loči še težak boj, da ne moremo takoj

preleteli kot golobčki teh velikih razdalj, da bi stisnili roke svojim bratom. Naše pozdrave pa jim boste na kongres vse jugoslovanske mladine ponesla dva naša tovariša. Prabi, stirinajst let stari partizan Kastelic, ki je zavzel sovražnikov bunker, ki je kosil sovražnikov s svojim mitraljezom, pa vedno veseli pionir Palček, ki je že dolgo v partizanih in ki ina v slovenskih brigadah sedem junaških bratrancev. In ko se bosta ta dva tovariša kje daleč na jugu manila s hrvatski mi pionirji o veselju, ki čaka pionirje v svobodni Jugoslaviji, o našem drugem očku tovarišu Titu pa o vseh junaštvih najmlajših borcev, takrat bosta s ponosom pripovedovala o tem, kaj vse so napravili slovenski pionirji. In še z večjo ljubeznijo bodo na nas prila drobna očesa mladih sestric in bratov z juga, ki so prav tako junaki kot njihovi starejši bratje. Vsej hrvatski mladini pošljamo mi danes hrvatski pozdravi!

# Zastopnik slovenskih pionirjev na kongresu ZSM

O Kongresu Zveze slovenske mladine ste prav gotovo že kaj slišali. Saj mnogi med vami že berete list "Mladino", ne veste pa morda, da se je udeležil tega mladinskega kongresa tudi zastopnik vas najmlajših, vas slovenskih pionirjev. Mi starejši tovariši smo takrat dokazali, da vas, svoje najmlajše tovariše ljubimo, da vas ne preziramo. Dokazali smo, da vas ne smatramo za otroke, ampak za borce, ki lahko veliko koristite naši sveti borbi, ki lahko ogromno pripomorete k osvoboditvi naše prelepe domovine, ki jo prav vsi iz srca ljubimo.

Na odru se je pojavil zastopnik vas, slovenskih pionirjev. Dvorano je napolnilo ploskanje, vmes pa so doneli vzkliki: "Živeli naši pionirji!" Zastopnik pionirjev je z dvignjeno roko pozdravil "Spart fašizmu!" Ploskanje in vzkliki so prenehali. Vsi so napeto pričakovali, kaj bo povedal zastopnik najmlajših. Samozavestno je izpregovoril. Povedal je, da so se pionirji že ves čas naše osvobodilne borbe borili. Borili so se po svojih močeh. Niso mogli prijeti za orožje, zato pa so na drugačen način pomagali naši vojski. Nabirali so hrano, obleko in obutev za naše borce, je nadaljeval zastopnik, prenašali sporočila, kazali pot našim partizanom in še mnogo drugega. Pionirji se niso bali ničesar. Niti Lahov, niti belih,



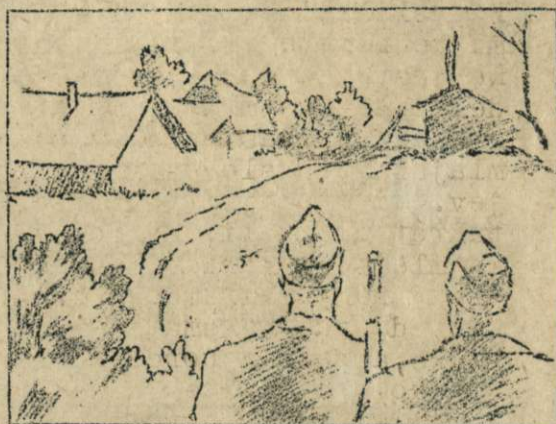
niti Nemcev. Pionirji so se ves čas zavedali, da so oni kljub svoji mladosti, dolžni doprinesti svoj delež pri osvoboditvi naše preljube slovenske zemlje. Zastopnik, vas najmlajših, je za zaključek dejal, da smo lahko prepričani, da slovenski pionirji ne bodo prej odnehali od borbe, dokler ne bo osvobojena vsa Slovenija. Pozdravil je po naše, vsi pa so zaploskali in zaklicali: "Živeli naši pionirji!"

Vi vsi, slovenski pionirji, ki vas je naš odposlanec zastopal na mladinskem Kongresu boste prav gotovo izpolnjevali besede svojega zastopnika. Kajne, da ne boste prej odnehali od naše svete in pravične borbe, dokler ne bomo popolnoma osvobojeni. Svojim starejšim tovarišem boste dokazali, da ste vredni zaupanja, ki ga imajo do vas, dokazali boste, da vas nihče ne sme več znerjati z otroci. Med seboj se ne boste več prepirali, vsi si boste bratje, vsi tovariši, vsi pionirji.

## Tonček pripoveduje...



Toda noben mapor ni pretežak za našo hr. pro vojsko. Vsi ozepli, lačni in izčrpani smo vzdizati strasno pot čez planino Igman, z upanjem v lepše dneve smo dospeli v dolino.



in res! Nevi so bili vedno daljši, sonce je premagalo meglo in postajalo vse toplejše. Ineg se je pričel topiti, v našo osvobojeno zemljo je prihajala pomlad.



"Drug nas Tito u boj zove...", so peli borci. Sovražnja zdaj prehajamo v napad mi. Da streno fašiste te proklete krvnike in vse domače izdajalce "Napred, hura, u borbu partizani svi!"



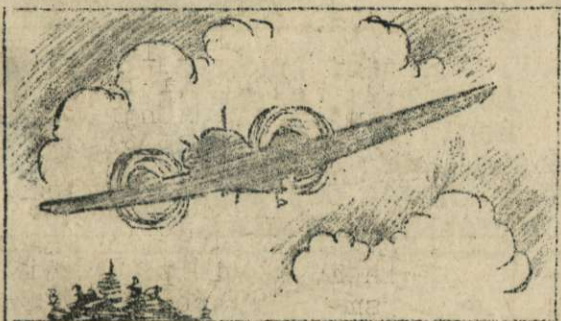
Naša ofenziva se je začela jeklene borce. Po vsej domovini so krenile brigade v pohod. Kdo nas bo ustavil? "He, za nas ni pregraj in ne meji!"



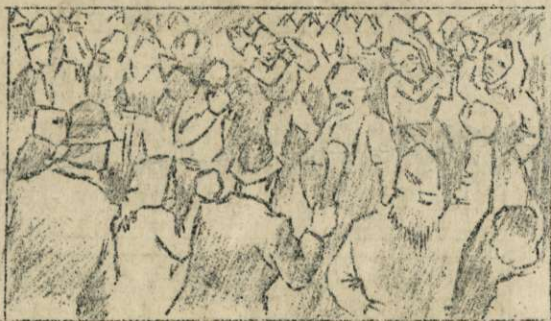
"Kordunaška brigada juriša mladinci drve skozi točo krogel, preko žičnih ovir. Padajo tovariši, toda naš napad je ne zlomljiv. Bunker mora pasti. In pade !



Pavelić, ta izdajalec hrvat skega naroda, je poslal proti nam največjega bandita, svoje= ga prijatelja Francetića in njegovo črno legijo. Mi smo jih zdrobili. Ne bodo več po= bijali žena in otrok.



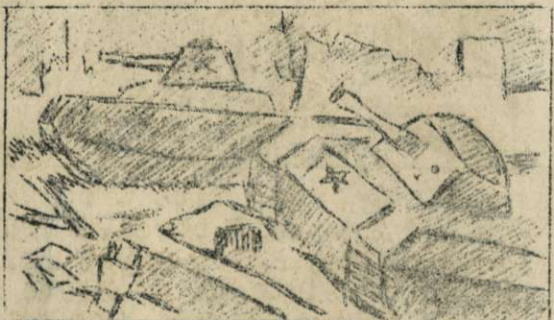
Sam Francetić hoče uiti z avijonom, toda motor se mu po= kvari. Mora pristati...



...Tam ga pa kmetje potolčejo z motikami. Psu pasjo smrt!



Naši topovi grme proti so vračniku. Zidovi se rušijo, no= bena trdnjava ne more rešiti sovražnika.



Preko ruševin pa prodirajo naši tanki. Za njimi čistijo brigade. In hrabri mladinci pojo: "Drug nas Tito u boj zo= ve..."



Tudi reka nas ne drži. Po kratkem boju jo prekoračimo. Sovražnik v strahu beži...



...nas pa objemajo starčki in matere in solze jim lijejo od veselja po srečnih licih. Po strašnem suženjstvu je spet prišla svoboda v trpečo ročco!



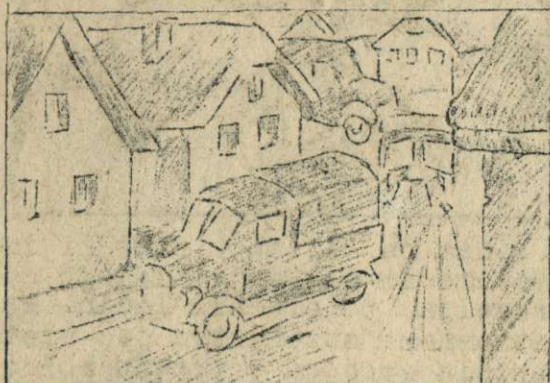
To je pa naš očka, naš dragi tovariš Tito. Velik junak je, vohovni komandant naše Narodno osvobodilne vojske, pa prvi maršal Jugoslavije. In še predsednik naše prave narodne vlade, sploh najslavnejši in največji sin naše domovine.

Ves svet govori o njem. O voditelju vseh južnoslovanskih narodov. Mi mu pa ne pravimo nič drugače kot očka. Saj pa je tudi res naš najboljši oče. Lori se proti vsem tistim, ki nas hočejo pobiti, ki koljejo naše matere in požigajo naše hiše. Brani naše vasi in naša polja, ozva naš kruh, da ga ne požre tujec. In kjer je more, nam tudi pomaga. Ustanavlja domove za pionirje, ki so jim pobili starše, odpira šole, zdaj je že sol poslal našim mamicam. Pa naj kdo reče, da ni naš pravi očka!

Pa tudi zato mu pravimo očka, ker skrbi za našo bodočnost. Ker hoče, da bi tudi mi imeli tako mladost, veselo, kot naši sovjetski bratje, ker hoče, da bi se lahko v miru pripravljali za življenje. Mi vemo, da nas bo tovariš Tito osvobodil, da bo dal pionirjem domove, šole, igrišča, sploh vse kar bomo želeli. In tudi zato tako radi kličemo: Naj živi tovariš Tito, naš dragi očka!

Slovenski pionirji.

## NEMCI IN RUPNIKOVCI SO PRISLI ROPAT V NAŠO VAS



Iz spanja me je zbudilo streljanje. Skočim, pogledam skozi okno ter zagledam vojaške avtomobile na katerih je bilo vse polno nemcev. Z grozo v srcu si znan, da so Nemci prišli ropat našo vas, ki so jo že prej ropali Lahci in belogardisti. Izpolnila se je moja sumnja. Kar po vrsti so začeli vdirati v hiše in ropati vse, kar jim je prišlo pod roke. Izpraznili so vse, odnare s perilom in oblieko, odvlekli prašiče, konje in krave

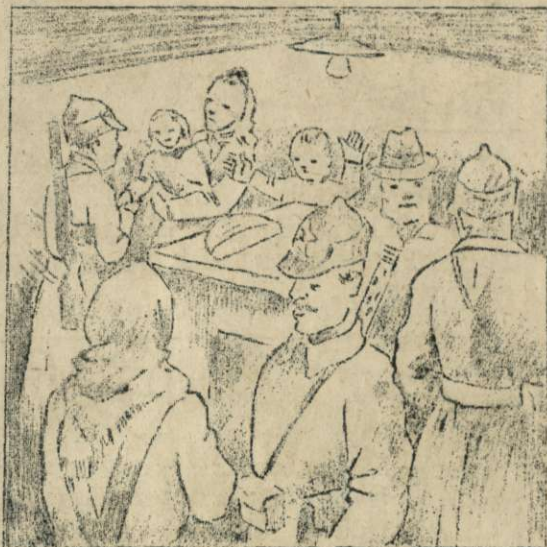
so zažgali v naši vasi štiri hiše. Najprej smo leteli k zažganim hišam pionirji in začeli z gašenjem. Nosili smo vodo v vrčih, škafih in loncih. Končno smo privlekli ročno brizgalno in začeli z njo gasiti. Ker nismo imeli gasilskih čelad, smo si nataknili stare italijanske šleme. Dve hiše smo pogasili, dve sta zgoreli popolnoma. Mi pionirji in žene smo obvarovali ves kraj večje nesreče, splošnega požara. Pozneje smo ugotovili,



Vsaka najmanjša stvar se je prijela njihovih roparskih rok. Med temi nemškimi tatovi so se nahajali tudi lupnikovi domobranci, ki so hoteli še dalje prste, kot njihovi gospodarji, Nemci. Po končanem ropanju

kdo je bil pri vsem tem zločinem početju hujši: Nemci ali lupnikovi domobranci. Končno smo ugotovili, da pri požiganju in ropanju prekašajo drug drugega.

# Beloruski pionir teši sovjetske partizane



V belorusko vasi, blizu min-  
ska so prihajali vsako noč  
sovjetski partizani.



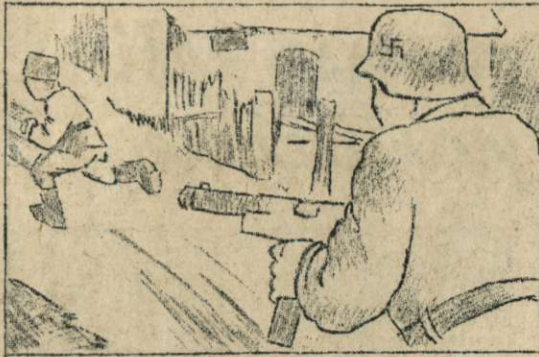
Nemci so slisali za to in  
so jim postavili v vasi zase-  
do.



Pionirček Vanja preišljuje, kako bi opozoril partizane.  
Če ne opazijo Nemcev, so izgubljeni.



Temne postave se pojavijo  
v noči. Nemci se vesele, vsak  
hip bodo partizani padli v za-  
sedo, potem pa le po njih.



Pionir Vanja se je odločil  
Planil je mimo Nemcev proti  
partizanskim junakom in kri-  
čal "Švabi, švabi!" Nemci so  
streljali za njim.



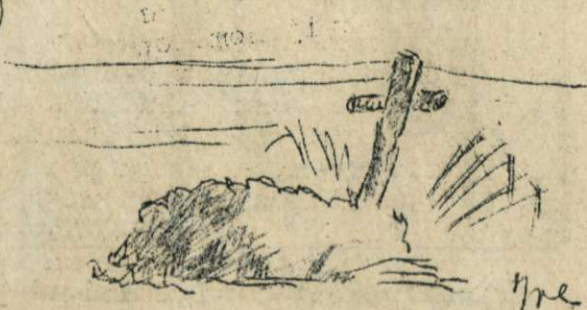
Kanjeni Vanja je prišel k  
svojim bratom. Položili so ga  
na nosila, bolničarka je osta-  
la pri njem, ostali pa so pose-  
gli v boj.



Partizani so Nemce obkoli-  
li in jih do poslednjega uni-  
čili ...



... ko so se vrnili, je Vanja  
pravkar umiral. Ko je zvedel,  
da so Nemci iztrebljeni, je še  
rahlo vzdihnil: "Vsaj nisem za-  
man dal svojega življenja!"  
Potem je zatisnil oči, povsobil  
glavico in zaspal.



Pokopali so mladega junaka in odšli. Sklonjene glave, ža-  
lostni obrazi. Pa je zaplavala nad stepo pesem: "Bratje, pre-  
zirajmo smrt, sveta poslednja je borba, naprej, naš sovrag naj  
bo strt!"



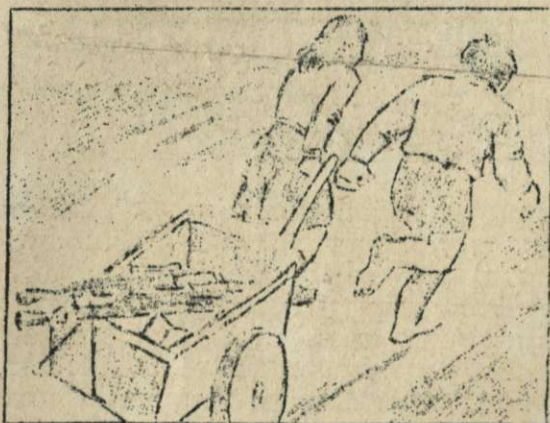
# Hrabri pionirji



Na Notranjskem so pionirji z lesenimi puškami jurišali na sovražnikovo patrolo. Sovražnik je mislil, da grede partizani in je pobegnil. Eden teh mladih junakov je bil med jurišom ranjen.



Na Trški gori je srečal pionir Nemca. Približal se mu je na dva metra, potegnil iz zepa pištolo in sovražnika s prvim strelom podrl.



Blizu Novega mesta sta ostala v nekem skladišču dva puškomitraljeza. Reka mladinka in pionir sta to videla in sta kljub Nemcem, ki so že prihajali v vas, naložila oba mitraljeza in ju odpeljala v gozd. Čeprav so streljali za njima, sta vendar rešila drago ceno orožje in sebe.



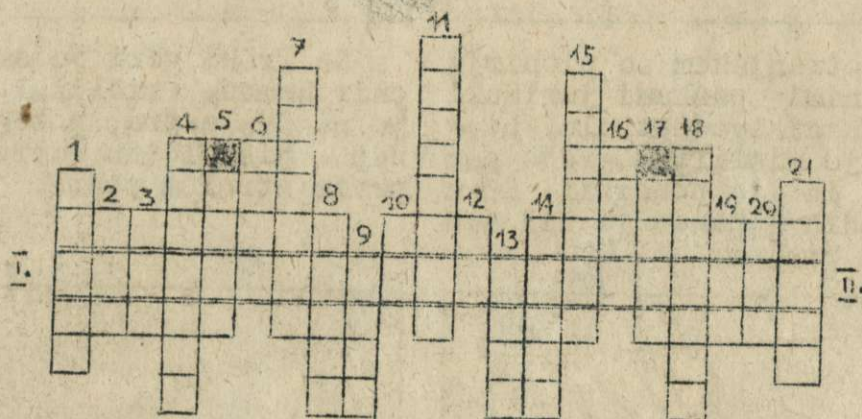
Ko je 12. brigada napadla St. Janž, je 14 letni kurir Mirko zbral vse svoje tovariše in jih sam vodil v juriš. Prodirali so po čistini in jih ni ustavilo besno nemško streljanje. Kako pa je bil potem ponosen, ko so Švabi pokazali pete!

Opomba: V križanki na zadnji strani je izpuščena točka 4., ki se glasi: Za zločine plača Švabu....

Dragi tovariši! Ali poznate knjigo, ki jo je o bratski Sovjetski zvezi napisal tovariš Iljin. Priroda in ljudje je njen naslov, in kot zbirka čudovitih, zanimivih pravljic je. Če boste pridni, jo bomo pričeli s slikami objavljati v II. letniku našega lista. Pa na svidenje do prihodnjega leta, ki bo prineslo naši domovini svobodo.

Urednik.

## Križanka



1. Po Jadranskem morju plava partizanska.... 2. Hitler ju bije že poslednja.... 3. Naš najdražji brat je.... 4. ....je hrib, kjer so se naši borili z Nemci. 5. ....je hrib, kjer so se naši borili z Nemci. 6. rašigite čaka.... 7. Begunska jugoslovanska vlada nas je.... 8. Če stis= nemo pest se od vseh prstov najbolj vidi.... 9. Komandant 1. Udarne brigade.... 10. Kdo nas bo osvobodil?.... 11. Bolj kto vse druge ljubimo.... 12. Zvezi Nemške in Japonske pravijo.... pa se bo zlomila kaj kmalu. 13. Rupnik in Mihajlo= vič se bojita za svojo.... 14. Največje mesto, ki so ga Nemci izgubili, je.... 15. Uničili bomo največjega izdajalca.... 16. Naš očka je tovariš.... 17. Paveličevemu denarju, ki ni nič vreden, pravijo.... 18. Pa tudi Paveliča bo izplačala naša.... 19. Naprej zastava Slave, na boj junaška.... 20. Vsak belogardist je.... 21. Od okupatorja bodo ostale samo....

Če prav rešiš, boš od I. - II. čital, kaj danes najbolj zanima vso jugoslovansko mladino.

Rešitev križanke iz 2. št. "Slovenskega pionirja" :  
1. Zbm; 2. Sovjetska zveza; 3. modra garda; 4. Celovec; 5. Tito; 6. pionirji, Od I. do II. Stalin.

